

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat oīcarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az átalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

A pesti demokraták.

Különös dolog történt az ország fővárosában. Egy előkelő ellenzéki férfi, a ki eddig előkelő vezérszerepet vitt, kegyetlen keserűséggel tártá fel a főváros törvényhatóságának színeváltozását. Nyilvános valamást tett ország-világ előtt, hogy Budapest fő- és székvárosban a demokraták — vagyis a mélyen tisztelt zsidóság, lett az ur. A legutóbbi választáson Vázsonyi Vilmos és fegyvertársai lisztája, talán egyetlen név kivételével, teljes egészében diadalra jutott. És most ezután Budapesten az történik, a mit Kohaniták, a hogyan Vázsonyi ur a Kohnok ivadékait elkeresztelte — akarnak.

De miért ez a fanatikus összetartás? Talán bántotta valaki a mélyen tisztelt zsidóságot? Talán kisinevi vérfürdőt rögtönöztek valahol a fővárosban? — Talán összefogtak a keresztyének s összetartásuk kárt okozott a kereskedő világban, — talán valamiféle keresztyén hírlapirodalom kelt életre és antiszemita hangulat szellői lengedeznek? — vagy valami Istóczy-féle alak bujdogal gyűlöletre? Ó nem és százszor nem! A mélyen tisztelt zsidóság mélyen alhatik még nagyon sokáig. Ilyen forgalmi akadályok nem fogják megzavarni az ő nyugodt előnyomulásának utját. Senki egy ujjal nem érinti őket. Kegyetlenségtől senki még álmodni sem akar. Az összes napilapok, talán 2—3 kivételével feltét-

lenül zsidó kézben vannak; a tözsdén, az üzletekben feléjük gurulnak a fényes aranyak. A ministerek bókólnak előttük. Zsebükben a pénz, kezükben a hatalom. Az történt eddig is, a mit ők akartak s az történik ezután is, a mit ők akarnak. Ha valaki feltámad ellenük, kimosolyogják, lekicsinyítik, vagy észre sem veszik, szavai a pusztában kiáltónak szavaiként vesznek el — s halad minden, minden a régi megszokott, kitaposott kerékvágásban.

És a mélyen tisztelt zsidóság mégis szervezkedik. Mindenüvé betolja a maga embereit. A legutóbbi közgyűlésen keresztülment lisztá, a mélyen a különböző bizottsági tagsági helyeket töltötték be, már csupa demokratákból, Vázsonyi-kreaturából áll. Mi természetesebb ezen az uton, mint az, hogy a tisztviselői kart szintén demokratákból, vagy a mint Vázsonyi mondja kohanitákból fogják fel-frissíteni. Budapest vagyonával, tekintélyével, hatalmával ők fognak ezután rendelkezni s ország-világ, ha tudomást szerez majd Budapestről — ezen a réven, ilyen emberek által fog Magyarország szívébe jutni.

Aztán milyen emberek az új városatyák? Miféle anyagi, szellemi és erkölcsi tőke birtokába jutott a főváros? Preyer Hugó azt vágta a szemükbe, hogy „*telőrt alakok*” jutottak a hatalom polcára. És nem volt senki, a ki ezt a rettenetesen

súlyos kifejezést a kellő értékére bírta volna leszállítani.

Vázsonyi ur azt mondja, hogy mindez azért volt szükséges, mert Budapesten nagyon elhatalmasodott a sötét reakció, a felekezetség s ezt a mélyen tisztelt demokratáknak kell megkorrigálni. Arra azonban ő maga sem vállalkozni, hogy állításait tényekkel bizonyítsa, hiszen az első lépésnél kikliklanké lábai alól a talaj. Szóval: le kell számolni a ténnyel, hogy Budapesten ma teljesen és kizárólag zsidókézbé jutott s a mivel a bécsi németek eddig csufoltak bennünket hogy Budapest nem Budapest, hanem Judapest, az kézzel fogható, szemmel látható valósággá változott.

Azzal is le kell számolnunk, hogy a főváros példája erős kihatással lesz a vidékre is s a mi ott történik, minden alkalmas talajon könnyen meg fogja találni a maga folytatását.

Most aztán az a kérdés, hogy okos dolog volt-e Vázsonyinak és társainak görögtűzet gyújtani és megvilágítani és diadallal bemutatni a világnak, hogy: mind ez a mi művünk s ezen fog ezután tovább fejlődni a mi alkotásunk? Vajjon okos dolog-e felébreszteni a reakciót? — mert hiszen, hogy az akció reakciót fog szülni, az olyan mint a kétszerkettő.

Hiszen Bécsben is így volt. Először titokban, lassan működtek, kezükbe kerí-

Montcernay Zsófia.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —
Irtá: Jules Lemaitre.

Az Abbaye-aux Bois kolostorban, ahol a francia főnemesség leányai nevelkedtek, De Rochebrune asszonynak, a főnökönnek születése napját ünnepelték.

Az apácák, a növendékek s egy sereg hölgy, anyák és ezek barátnői várakozással teljesen ültek az ünnepélyesen földsített teremben. A színpadon egy elsőéves növendék hárfán adott elő egy zenedarabot. Azután másodikéves leányok szavaltak Florian meseiből, mire egy harmadéves kisleány lépett a színpadra s egy költeményt deklamált.

Most lehullott a nehéz szőnyeg-függöny, mely Diana s Eudymion szerelmét ábrázolta.

Az estét ugyanis Racine Atháliájának II. fölvonása zárta be s a szünet alatt át kellett alakítani a színpadot.

Joad, Athália, Abner, Mathan, Josabeth és Joas személyesítői a legnagyobb izgalommal voltak a kulisszák mögött. Joadot Montcernay kisasszony ábrázolta, hosszú parókával és szakállal, mely alól kipirosított két cseresznye-ajak. Abnert Conflans kisasszony játszotta, páncélban és hatalmas bajusszal, míg a szőke, szelídarcu Choiseul kisasszony a kegyetlen Athália szerepét tanulta be. Hívebb jellemzés okául három szépség-flastromot ragasztott, egyet a homlokára, egyet az arcára és egyet az ajakára.

— Szépség-flastrom Athália királynő szerepében? mondotta Crimose nővér, aki a próbákat vezette. De hova gondol kisasszony?

— De miért nem, nővér. Hiszen Athália anyja, Jezabel, tudvalevő dolog, hogy festette magát; így áll a szövegben.

Joas a kis Montcernay Zsófia volt, egy nyolcvesztendő gyermek, aki e pillanatban a függöny hasadékaiban át kikandikált a terembe.

— Mit csinál Montcernay kisasszony?

— Nézem, hogy megjött-e a mamám, fellete Zsófiika szomorúan.

— Hiszen tudja, hogy nem jön. Megizente ma reggel. Tehát ne is gondoljon rája, hanem ügyeljen a szerepére. Ha a mamája megtudja, hogy jól játszott, nagyon fog ám örülni.

A gyermek mosolyogni próbált.

Az előadás megkezdődött. Mikor Choiseul kisasszony a legpathetikusabb hangján elkiáltotta, hogy: Föl, tyrusok, fegyvert ragadjatok! — belépett a színpadra Zsófi, Joaddal, Zakariással és a kórusal.

Mintthon a kisleány nagyon izgatott volt, első szavait oly meghatóan, annyi érzellemmel mondta el, hogy a hölgyközönség soeibaiban fölhangozott a tetszés moraja.

De mikor Athália ehhez a helyhez ért:

— Hol vannak a szülei?

A kis leány alig tudta ráfelelni, hogy:

— Elhagyta.

És mikor a királyné hozzátette:

— Hogyan és mikor?

A kis Montcernay leány hebegni kezdett és könyekbe tört ki.

— Te kis bolond! sugta fülébe Athália, elrontasz mindent. Aztán folytatta a szerepet:

— És mely ország a te hazád?

De a kis leány csak zokogott tovább és kezébe temette arcát.

Le kellett bocsátani a függönyt.

Crimose nővér a színpalak közé ment, hogy vigasztalja a gyermeket.

— Mi baja Zsófiika? Fél az emberektől?

— Nem nővér.

— De hát mi lelte?

— Nem tudom.

Az apáca visszatért a terembe, a gyermekkel együtt. És mialatt megkezdtek újra a darabot és Joas szavait Abner reprodukálta, a kisleány az öreg apáca lábainál ült és csöndesen sírdogált.

— Tudom én, mi baja a kicsikének, — gondolta magában Crimose nővér. De hogyan segíthetnék rajta? t . . .

A ragyogó Montcernay marquise, Zsófiika anyja, husz éves korában özvegyen maradt s egyetlen örömét a multságban lelta. Szerette ugyan a leányát, de a maga módja szerint. Mikor Zsófiika még egészen csöpp volt, úgy bánt vele, mint egy bábuval. Ha multságot adott, amelyen fiatal idiánnének vagy pásztorleánynak öltözött, a gyermeket is ugyanolyan jelmezt adott s a módfiótt finomlelkű kicsike e boldogságokat a szeretet és gyöngédség megannyi jelének vette.

Mikor a játékszerben már nem talált többé multságot, azaz mikor Zsófiika betöltötte hatodik

Mai lapunk 6 oldal.

tettek minden képzelhető hatalmat és pénzeszsákjaikon ülve, diadallal kiáltották: *sic volo, sic jubeo*, így akarom, így parancsolom s mikor már azt hitték, hogy minden elértek, megmozdult a föld. Névtelen emberek s névvel bíró nagyságok összehitték a vállalkot s egy évtized munkája alatt romba döntötték az aranyborjút. Azóta Bécs ki van átkozva a föld színéről, Lueger a legnagyobb gazember, ámbátor, hogy a bécsiek nagyon is meg vannak vele elégedve.

Szükséges-e nekünk az ilyen harc? Miért provokálják az ellenállás szellemét? Nem tudnak megférti a békeséges haladás útján? Nem elég, ha a keresztények vagyona kicsinyben és nagyban a kezeik közé jutott? Még a külső látszatot, a régi tekintély kopott maradványaiból is ki akarják vetkőztetni?

Szomorú és hálátlan feladat s azt hiszszük, hogy Magyarországnak másra volna szüksége az egészséges haladás útján.

Vagy talán fujdogál is már a tisztító szellő? Benedek Jánost, a függetlenségi párt egyik legnagyobb hangja demokratáját nem is úgy tessékelték, hanem úgy dobált ki a partkőből. Ugy látszik, hogy már szükségese az ilyen kiábrándítások! s amit már annyiszor hallottunk sugnibugni, a képviselőház tagjainak egy része torkig, sőt azon túl van már a demokrácia gözével és füstjével.

Egy bizonyos, hogy az antiszemizmust, ha volt, ha van és ha lesz valamikor, sohase a keresztények, hanem mindig és feltétlenül mindig maguk a zsidók csinálták. Az ö-szövetségben úgy mint az uj-szövetségben, Németországban, Bécsben úgy mint Magyarországon és Budapesten.

A képviselőház Zichy Jenő grófról.

— Elparentálás. A mentelmi ügy. —

Székesfehérvár, jan. 12.

A Ház csütörtöki ülése, a hosszú karácsonyi vakáció után az első, két ízben is foglal-

évt. Montcernay asszony bevitte őt az Abbaye-aux Bois kolostorba. A gyermek engedelmességet, hogy szeretett anyját meg ne bántalm.

A marquise évente kétszer-háromszor meglátogatta leányát, aki csak ezekért a látogatásokért élt. Szíve mélyén titkos fájdalom gyötörte a kisleányt, ki néha játszótársnői körében sírogöröcsét kapott. Hiszen belátta ő, hogy a főnemesi leányoknak másféle nevelésben kell részesülniök s hogy nem lehetnek sokat az anyjuk körül. De szenvedett. Az apácák jóságosak voltak hozzá s az idősebb növendékek között is akadt volna, aki elvállalja mellette az édesanya szerepét, de Zsófia ezzel nem érte be. Az anyját kívánta.

A harmadik osztályból Zsófia a másodikba került s készült az első gyónásra.

Az új tanítónők között volt egy, Terézia nővér, aki mindig szomorúnak, sőt komornak látszott. Hogyha a katekizmust mondatta föl a növendékekkel, ezeknek úgy rémlett, mintha Terézia nővér egészen másra gondolta. Zsófia félt a nővér közömbös tekintetétől, de mégsem tudta levenni róla a szemét. Pillantásai kétségkívül sértették a fiatal apácát, aki sokszor meg is feddette.

Zsófia ezt gondolta magában: ki nem állhat! — és nagyon boldogtalannak érezte magát.

Az első gyónás napján minden kisleány édesanyja meg jelent a kolostorban. — Csak Zsófia mamája irt, hogy nem jöhet, mert jelen kell lennie Artois gróf nagy ünnepélyén.

Zsófia azzal a gondolattal próbálta magát

között Székesfehérvár város boldogult emlékeztető díszpolgárának s a város, mint választókerület országgyűlési képviselőjének, Zichy Jenő grófnak egyéniségével s nevével. Mindenek előtt a kegyelet adóját róta le a Ház.

Jústhi Gyula az elnöki bejelentések során, mindjárt a jegyzőkönyv hitelesítése után meleg hangon parentálta el a megboldogultat. A hivatalos „Országgyűlési Értesítő” ide vonatkozó közlése a következő:

— T. ház! Zichy Jenő jelentést kell tennem a t. háznak, Zichy Jenő gr. képviselőtársunknak karácsony másodnapján bekövetkezett haláláról. A képviselőház egy érdemekben gazdag, nagytudású tagját, a magyar tudományos világ egy farradhatatlan kutatóját, a magyar ipar és közgazdaság egy minden áldozatra kész vezetőjét, az egész nemzet pedig egy kipróbált hűségű fiát veszti a megboldogultban.

Egyéniségének kiváló tulajdonságaival, önzetlen buzgalomával, áldozatkészségével, mindenkor kimagaslott ő embertársai közül. (Helyeslés.) Elhunyt a mély részvétet és fájdalommal kísért mindenütt, de különösen mélyen érinti a ház tagjait, kik közé mint képviselő 38 éven át tartozott. (Igaz! Ugy van!)

A ház együtt nem léte következtében intézkedtem, hogy részvétünk jeléül koszorú helyeztessék ravatalára, s annak elhelyezésével Várady Károly képviselőt bízam meg. (Helyeslés.)

Kérem, hogy ezen intézkedésemet jóváhagyólag tudomásul venni méltóztassék és indítványozom, hogy a ház ösztíntén érzett fájdalom részvétének jegyzőkönyvében adjon kifejezést. Méltóztatnak e javaslatomhoz hozzájárni? (Igen!) Ha igen, akkor kijelenthetem, hogy a ház az elnök javaslatához hozzájárul s a már tett intézkedést jóváhagyólag veszi tudomásul.

Egyuttal jelentést teszek arról is, hogy Székesfehérvár szabad királyi város választókerületében az új képviselőválasztásiránt intézkedtem. Tudomásul vétetik.

Később a mentelmi bizottság jelentése hozta a Ház elé Zichy Jenő gróf ismeretes ügyét a szanatóriumi ápolás kérdésében, amellyel annak idején a *Fejérmegyei Napló* is többször foglalkozott. A Ház most megállapította, hogy Zichy Jenő gróf mentelmi joga a szóban forgó esetben nem szenvedett sérelmet. Ezzel aztán elesnek azok az alaptalan, rosszakaratu s bárgyu híresztelések, amelyekkel a nyáron a zsidó sajtó tele-trombitálta a világot, így akarván kompromittálni

vigasztalni, hogy az ő mamája a legszebb mama és szíve mélyéből imádkozott érte.

Este kiment a kolostor belső udvarára, leült egy kőpadra és keservesen sirt.

Egyszerre a folyosón, mely a főnöknő lakosztályába vezetett megjelent egy fehér árnyék.

Zsófia azt hitte, hogy De Rochebrune asszony és hangos szokogással futott feléje.

— Mi baja, gyermekem? Miért nincs társnői között?

Zsófia Terézia nővert ismerte föl és megijedt. De mikor fölvetette szemét, meglepetve látta, hogy az apáca vele sirt.

— Mi baja? kérdezte újól Terézia nővér, gyöngéd hangon s hosszú, fehér kezével meg-simogatta a gyermek fejét.

Fuldokló hangon felelte a kicsike: — Mamám! Mamám!

Az apáca karjába vette a gyermeket, — odavitte a kőpadhoz s csókolta szeretettel.

Zsófikának eszébe jutott, hogy kicsi kora óta senki sem csókolta meg és így szólt:

— Oh nővér, ön olyan jó!

— Legyek anyád?

A gyermek nem felelt, csak szorosabban simult a nővérhez s beletemetkezett a fehér fátyol bő redőibe.

Terézia nővert a világban Madeleine de Frégeneillesnek hívták. Atyja ezredes volt a hadseregben, anyja folyton betegeskedett. Kis öcsését és húgát, a ki korán meghalt, Madeleine nevelte. A család nem volt gazdag s Madeleine korán elhatározta, hogy kolostorba vonul.

a Zichy-családnak több tagját, aki a katolikus közéletben s kivált az országgyűlési néppárt soraiban vezető-szerepet visz. Mi a magunk részéről már akkor rámutattunk a kövér kacskára, amelyeknek zagya hápogása komolyan gondolkozó embereket amugy sem téveszthet meg.

A Ház a mentelmi ügygel csütörtökön a következőkben foglalkozott:

— Kálosi József előadó: T. képviselőház! Ugron Gábor országgyűlési képviselő a képviselőháznak 1906. évi október hó 17. napján tartott ülésében bejelentette, hogy egy hírlapi közlemény szerint Zichy Jenő gróf országgyűlési képviselő folyó év június havában, ennek akarata és beleegyezése ellenére, egy lővárosi szanatóriumba helyeztetett el, ahol hat hétig visszatartott, mely eljárás folytán nemcsak személyes szabadságában s ebből folyó egyéni jogainak szabad gyakorlásában j g és ok nélküli korlátoztatott, hanem — amennyiben a között hír a valóságnak megfelelne — képviselői immunitása is, mely fölött magának a képviselőháznak feladata öröködni, súlyosan megsértett.

A bejelentésre nézve a Ház a házszabályok 188. §-a értelmében azt határozta, hogy a tárgyalás és jelentéstétel végét a mentelmi bizottságnak adassék ki.

Zichy Jenő gr. a bizottságnak mult évi november hó 3-án tartott ülésében személyesen megjelenven, előadta, hogy a jelzett hírlapi közlemény tartalma a vele megtörtént esetet *non* egészen hűen tüntette fel és abból csak annyi fogadható el valóként, hogy *öt napszúrás érvén, három napig eszméletlen állapotban volt s miatt átgördő családja több lekiutélyes orvos egybehangzó véleménye alapján arra határozta el magát, hogy időlegesen megrendült egészségének helyreállítása céljából, minden netáni izgalomtól megóvva, egyik legelőkelőbb fővárosi szanatóriumban gyógykezeléssék, hogy így a családi gondos ápolásban biztosan részesíthető legyen.*

A mentelmi bizottság ezen legilletékesebb helyről nyert felvilágosítás alapján, mérlegelven az ezt támogató, sőt megerősítő tárgyi és személyi mozzanatoknak e tényállásra vonatkozó mellékkörülményeit, melyek teljesen kizárják minden olyan feltevésnek még a lehetőségét is, mintha akár politikai, akár családi okok és tekintetek a legcsekélyebb mértékben is közreműködtettek volna a kérdésben forgó esetre vonatkozólag, tisztelettel javasolja, néltóztassék a t. háznak határozatiilag kimondani, hogy *Zichy Jenő gr. országgyűlési képviselő mentelmi joga nem sértett meg.*

Elnök: Szólásra senki sincsen feljegyezve. Ha szólni senki sem kíván, a vitát bezárom.

Hogy meleg szíve dacára is a növendékek iránt hidegnek látszott, ennek az a magyarázata, hogy azok nagyon sokan voltak s mindnyájukat nem szerethette. Zsófia iránt pedig azért mutatkozott ridegnek, mert a gyermek szeméből sértő kíváncsiságot olvasott ki. De végre megismerték és megértették egymást a fiatal apáca és a kisleány.

Reggelenként, ha Terézia nővér végigjárta a növendékek hálótermét, e szavakkal: „Benedicamus Domino” s közben gyöngéden mosolygott Zsófikára, a kisleány egész nap boldog volt és jökedvű.

Sokszor cellájába vezette a kicsikét, mesélt neki és szórakoztatta!

Montcernay marquise ez idő alatt Párisban és Versaillesbe élte világát. Minden harmadik vagy negyedik hónapban eszébe jutott a leánya és meglátogatta. E rövid látogatások alatt Zsófikának csakis Terézia nővérről beszélt az anyjának.

— Nos, hiszen ez nagyon szép, mondta a marquise. Látom, hogy nem nagyon unatkozol itten.

Aztán elutazott . . .

Két évvel később, az 1791-iki esztendőben az Abbaye-aux Bois kolostor eltűnt a föld színéről. Montcernay marquise könnyelműen Párisban maradt.

Zsófikát egy ódon kastélyba küldte, Sologés egy öreg jószágkormányzónak, Germainnek gondjára bízta.

Elainte kétségbe volt esve a leány. Utóbb megszokta az új életet, annyival is inkább, mert

Kérdezem a t. házat, méltóztatik-e elfogadni a mentelmi bizottság javaslatát, igen vagy nem? (Igen!) Ha igen akkor azt elfogadottnak jelen-tem ki.

UJDONSÁGOK.

Székesfehérvár, jan. 12.

Farsangi kalendárium.

Január 12. Belvárosi Katolikus Kör teaestélye.

Jan. 12. Izs. nő- és krajcáregylet estélye.

Jan. 16. Tóvárosi Katolikus Kör táncmulatsága. (Háry vendégül.)

Jan. 19. Keresztény Kereskedelmi Alkalmazottak táncestélye.

Jan. 19. Hangverseny. és táncestély a Magyar Király-szállóban.

Jan. 26. Megyebál.

Február 2. Iparosbál.

Bucsu.

Előveszem régi, fakó lantomat,

Elpengetem rajta hatlyndalomat.

Bús a nótam, bucsudal az éneken:

„Ugy elmegyek, hirt sem hallasz felölem . . .”

Mikor az ősz elbucszik a nyártól,

Nyári naplól, verőfényes sugártól,

Ránat ül az ősi rósza keblére

„Fecske-madár sirva néz a fészekére” . . .

A te szívéd napsugár volt minálunk,

Ellátózkodó kedves hitünk, barátunk.

Felderültünk kesergő énekedre:

„Pásztorfit halva lelték reggelre” . . .

Szív volt szavad, dalod, magad, mindened,

Verőfény volt barátságod, jó lelked

És ez a szív, ez a fény az itt marad

Vígasszal, ha ránk borul az alkonyat . . .

Szeretettel ápoljuk majd emléked,

Utravalónk sem egyéb mint szerelk:

Vidd magaddal le a Meccsküjára,

Vadvirágos szülőfölded útjára.

Vízgy Gyula.

A vasárnapi munkaszünet.

Még úgy látszik sokáig késik. Ami bizony elég nem jól van. Sem nem illő, sem nem méltányos, sem nem jogos, nem is emberséges az a kertegetés, akadékoskodás, huzavona, amivel a teljesen indokolt követelés megvalósulásáért szüklátkörü, kapzsi kalmárelkek utját akarják állni. Nem is vezethet ilyesmi jóra. Hiszen ellene mond nemcsak a fenkőlt keresztény moralnak, de ellenkezik az ugynevezett humanitárius gondolkodással is, amelyet a merkantilizmus világában oly sűrűn emlegetnek.

A munkaszünet dolgában az üzletlajdosok lapzártá után két nyiltérbe szánt nyilatkozatot vettünk, amelyek szoros vonatkozásban vannak egymással. Technikai okokból itt közöljük mindkét nyilatkozatot anélkül, hogy bármelyiket is kommentálnók. Csufán azzal a hozzáadással vagyunk, hogy — amint ez már az ilyen közleményeknél szokás s ismert zsurnalisztikai szabály — mi a magunk részéről egyik nyilatkozattal sem identifikáljuk magunkat.

A két nyiltéri nyilatkozat így hangzik:

A vezér turpissága.

A helybeli nyilt üzlettel bíró kereskedők és iparosok, kik becsületszóhoz kötött aláírással kötelezték magukat a teljes vasárnapi üzlezárásra, f. hó 10-én este a Kereskedelmi Csarnok helyiségében mintegy százötvenen értekezletre jöttek össze, melynek egyetlen tárgya és célja volt megállapítani és nyilvánosságra hozni a „Deutsch Manó és fia” divatárucég főnökének, Deák Dávid kereskedőnek ama ténylet, melyvel az önként vállalt s becsületszóval megerősített elhatározását, hogy teljes vasárnapon üzletét zárva tartja s üzletet nem köt, f. hó 6-án két konkrét esetben is súlyosan megszegte.

Az üzletkötés kétségtelen tényét az értekezleten megjelent Deák Dávid maga is beismerte, de a bizonyítás során egyébként is beigazolást nyert. Ezt az értekezlet meg is állapította, Keresztes Zsigmond elnök a Deák Dávid által tanúsított eljárást helytelenítette, mégis igyekezett megnyugtanni a jelenvölőket, hogy azon reményben, miszerint több hasonló eset elő nem fordul, indítványozza, hogy a sajnálatos felett napirendre térjenek. Az értekezlet az elnöki indítványt egyhangú határozatával mellőzve, Keresztes Zsigmond az elnöki tisztségéről lemondott, mire az értekezlet nagy lelkesedéssel Kovács Károly kereskedőt kérte fel az elnöki szék betöltésére. A

most már higgadt mederben folyt tárgyalások során a felszólalások meghallgatása után Deák Dávid kereskedő beismerte előadásából, de a tények ismertetéséből is megállapították, hogy Deák Dávid f. hó 6-án két ügyletnek a segéd és minden közreműködésével történt lebonyolítása által a becsületszóval megerősített szerződéses megállapodást szakma-lársainak érdeksértelemével megszegte.

Ennek folyamánként az értekezlet határozatilag kimondotta, hogy a kérdéses megállapodás érvénye a szerződés-szegés illetén ténye folytán ezennel megszünt annál is inkább, mert a szerződést annak 2-ik pontjának megfelelőleg az összes szakmabeli kereskedők alá nem írták. Kimondotta továbbá az értekezlet, hogy ezen határozat a tényállás ismeretével a helyi lapok útján a közönség tudomására fog hoztatni.

Deák Dávid kereskedő eljárása felett ítélni a nagyközönség hivatott.

Székesfehérvár, 1907. jan. hó 11.

Az értekezletből megbizott:

Több kereskedő.

*

A névtelenség homályában bujdosó aláírással a nyiltérben „A vezér turpissága” címmel egy cikk jelent meg a lapokban, mely a tényt elferditve, a saját szájjal szerint adja elő.

Nem szándékozom és nem találok szükösésnek a névtelen egyéniségekkel polemába bocsátkozni, csak a n. é. közönség ítékeztatása szempontjából, hogy helyesen alkotniassa meg a közönség a maga véleményét rólam és azon névtelen egyénekre kötelességemnek tartom az alábbiakat elmondani.

Múlt hét csütörtökjén egy katonatiszt neje kabátot rendelt, hogy vasárnap a délutáni vonattal Dél-Tirolba utazhassék. A kabát dacára, hogy expressz rendeltetett, szombat helyett csak vasárnap érkezett meg. Egy megbízottam a dobozt a postán átvevte és kizárólag azt a dobozt direkt a megrendelőhöz vitte.

En ebben a vasárnapi munkaszünet megsértését nem találom, mert az 1808-1 és 1809-1 Xlll. t. c. világosan kimondja, hogy az elkerülhetetlen munka a törvényes munkaszünetek alatt is végezhető.

Megjegyzem még, hogy kizárólag csak azon egy darab vitetett a vevőhöz, mely a postán részére érkezett.

Ez a pusztá valóság s ennek folytán kérem a n. é. közönséget ítélen eljárasmról.

Tisztelettel

Deutsch Manó és fia cég
cégtulajdonos Deák Dávid.

Germain és felesége szeméből olvasták minden kívánságát.

Sűrűn levelezett Terézia nővérrel, a ki áll-név alatt tartózkodott Páris környékén . . .

Terézia nővér levelei egyszerre csak elmaradtak.

Zsófia egy hónapot töltött halálos aggodalomban.

Egy napon, az újságban, a letartóztatottak névsorában az édesanyja nevére akadt.

Gyermeki képzelődése elébe festette az előkelő, szép asszonyt a börtön szalmazsákján térdelve, megláncolva, öltözve. — Gyermeki szeretete fölébredt, hevesebben, mint valaha.

— Ha kitértam volna előtte szívemet, mondotta magában, megsajnál és gzüngédebben szeretett volna.

Szemrehányásokkal illette magát, hogy oly hosszú időn keresztül mást jobban szeretett, mint édesanyját és szinte nehezeltelni kezdett Terézia nővére, a kit oly sokáig anyja helyett szeretett.

Azontul csak egyetlen gondolata volt: látni anyját és kiönteni előtte Szívét. Kévette Germaint, hogy kísérje Párisba s ott sikerült kieszközölniök, hogy meglátogathassák a marquise börtönében.

A marquise előtte való napon állott a forradalmi törvényszék előtt, mely halálra ítélte. Germain tudta ezt, de elhallgatta.

Egy börtönfelügyelő elővezette Montcernay polgártársnót. Még mindig szép volt s jól illett neki a fekete ruha.

A mikor meglátta Zsófiát, odarohant hozzá, karjaiba zárt, forró csókokkal borította el és így kiáltott föl:

— Leányom, édes leányom!

Magyon megváltozott a szép Montcernay marquise.

A halál küszöbén ismét fölébredt benne gyermeke iránt való szeretete, ismét anya lett és keservesen bánta, hogy gyermekét oly sokáig elhanyagolta.

— Szegény kicsikém! Mily nagyot vétettem ellened! — Mondt, megtársz-e bocsátani?

Zsófia csak ez rebegte:

— De hiszen olyan boldog vagyok, olyan boldog!

A marquise elkezdett csevegni leányával, ezer apróságról, mintha csak az Abbaye-aux Bois kolostor társalgó termében lett volna. — Elmondotta körülményesen, hogyan tölti Zsófia Sologneban a napokat s tudakozódott ezer kicsiségéről, a mi a gyermeki elmét foglalkoztatja.

A börtönőr beszélt, hogy pár pillanat múlva válniok kell.

A marquise megőrizte hidegvérét s szinte vidáman mondta:

— A viszontlátásra, drágám!

De mialatt ezt mondta, Zsófia „Istenhöz-zádot” olvasott ki az anyja szeméből.

Érezte, hogy soha többé viszont nem látja. Földre vetette magát, átkarolna térdeit, belefogódzott a marquise ruhájába és zokogva kiabálta:

— Nem akarok elmenni!

A marquise lehajolt hozzá, karjaiba zárt és becézgette.

— Látod, ez a börtön nem is olyan borzasztó s ha rosszat akarnának velem, máshova vittek volna. Gondold meg csak; nem ítélnének el, hiszen nem tettem rosszat . . . Pár nap múlva egyhagyom a börtönt s aztán nem válnok el egymástól soha . . . Légy jó, mert különben fájdalmat okozol nekem.

Ez utolsó szavak magához térítették Zsófiát.

— Jó leszek, ígérem neked.

A marquise elfordította arcát és így szólt:

— Kedves leányom, barátmód, Terézia nővér itt van egy hónap óta. Nem akarod látni? A börtönfelügyelő jó ember, azt hiszem hogy megengedné . . .

Zsófia talán megsejtette a marquise titkos gondolatát, talán kiérezte, hogy anyjának nagyon fájna, ha meglátogatná a fiatal apácát és így szólt:

— Tudja Terézia nővér, hogy itt vagyok:

— Nem; nem tudja.

— Akkor ne is mondd meg neki . . .

Nagy öröm csillogott föl az anyja szemében s olyan pillantást vetett leányára, melyet el nem felejtett soha.

Egy utolsó csók! . . .

A nehéz ajtó tompa recsegéssel záródott be a leányka mögött.

Másnap reggel Montcernay marquise a verpadra lépett.

— (Regnum Marianum.) *Prohászka* Ottokár dr. székesfehérvári megyéspüspök a védnöksége alatt álló Regnum Marianum-egylet javára e hó 15-én, a jövő hét keddjén este fél 8 órakor a Budapesti Katolikus Kör molnár-utcai házában díszteremben tartandó hangversenyen. „Az Isten teremtő művészete” címen megnyitó beszédet mond.

— (Saára Gyula dr. programbeszéde), mint azt több alkalommal megirtuk már, holnap, vasárnap, e hó 13-án délelőtt 11 órakor lesz a Magyar Király-szálló emeleti nagytermében. A választók lelkes érdeklődéssel néznek a népszerű képviselőjelölt bemutatkozása elé.

— (Uj albró.) A király az igazságügy-miniszter előterjesztésére *Fiáth* Imre székesfehérvári járásbírósi jegyzőt a székesfehérvári járásbíró-sághoz albróvá nevezte ki.

(Az iparosbál.) Nagyszabású, fényes bálra készülnek iparosaink, mely február hó 2-án a Szent István teremben hozza össze társadalmi osztály különbség nélkül mindazokat, akik az iparosérdekek támogatását súlyos közviszonyaink közepette egyenesen polgári kötelességnek ismerik. A bál jövedelme ugyanis ipari törekvéseket szolgál, fele részben az iparügyi ház ügyét szolgálja, mely ha sikeres megoldást nyer, a hatóság felügyelete mellett hajlékot talál a munkásszálló és munkásközvetítő intézmény, melynek szükséges voltát éppen iparosaink érzik leginkább. A másik cél, melyet a jövedelem fele része szolgál: az iparoskönyvtár. Hézag pótló intézmény volna ez városunkban, ahol egy ipari vonatkozású szakkönyv alig található.

Ennek a némes ügynek szolgálatába szegődött a bálrendezés tisztikara, mely a következőképp alakult meg: vélnökök *Széchényi* Viktor gróf főispán, *Nagy* Ignác ügyvéd, iparhatósági biztos; díszelnökök *Havranek* József polgármester, *Szűcs* István alispán, *Ree* István rendőrfőkapitány; elnökök *Szay* Ferenc iparügyi elnök, *Havranek* Antal az iparosok elnöke; titkárok *Kiritsits* Bódog és *Szencseny* János; pénztárnok *Schulcz* Nándor; ellenőrök *Kapitány* Lajos és *Kálóczy* Gyula; háznagyok *Schmidt* István és *Szabolcsay* Lajos. A rendezőség soraiban 100 iparos buzgólkodik a bál sikere.

Az iparosbál iránt városszerző és nem csak az iparosok közt nagy az érdeklődés s így kétségtelen, hogy az iparosbál a farsang egyik legfényesebb báljának ígérkezik s a nemes célhoz méltó lesz úgy az erkölcsi, mint az anyagi siker.

(Kütiítés idegenben.) *Major* Lajos nagyváradi pénzügyi titkár s pénzügyigazgató helyettes a pénzügyminisztérium vezetésével megbízott miniszterelnök végleges minőségben pénzügyi tanácsossá nevezte ki. Visi *Major* Lajost, aki Székesfehérvár város néhai való nagynevű tiszti főorvosának s az országgyűlési néppárt egykori agilis, rokonszenves tagjának testvére, tudvalevőleg sok kedves emlék s összekötöttség fűzi a város társadalmához. Kütiítése, amely Nagyváradon, ahol szintén közbeszűlőben áll, általános elismerésre talált, örömet kelt itt is minálunk.

(Művészestély.) A köz- és magántisztviselők elhatározták, hogy február 9-én a Magyar Királyi termében hangversenyyel egybekötött táncestet rendeznek. E célból tegnap az Outhon körben gyűlést tartottak s megalakították a vigalmi bizottságot. Elnök lett: *Kerekes* Lajos dr., alelnökök: *Csöppenszky* Mihály dr., *Kálmán* Sándor, titkárok: *Ehrenthal* Simon, *Füstér* Lajos, pénztárnok: *Altstädter* Mór, ellenőrök: *Grotta* Vilmos, *Németh* István, háznagyok: *Krausz* Emil dr. és *Lipcsy* Lajos. A gyűlésen elhatározták, hogy a hangversenyt, mely a táncestetlyt megelőző művészi erők közreműködésével fogják élvezetessé tenni. Többek között a fővárosból egy énekesnő és egy színművész, tovább egy helybeli ismert zongoraművész is fog részt venni a hangversenyen, melynek érdekes programját a honvéde-

nekar játéka fogja kiegészíteni. A végleges programot most állítja össze a rendezőség.

— (Adomány.) *Krencz* Ignác apátkanonok a Tóvárosi Katolikus Kör céljának előmozdítására 100 koronát adományozott, amelyért hálás köszönetet mond a kör.

— (A vegyes felülvizsgáló bizottság.) A honvédelmi miniszter 1906. évi 117.000 számú körrendeletével az idei évben a magyar korona országainak területén működő állandó vegyes felülvizsgáló bizottságok szervezése, összeállítása s a felülvizsgálatok foganatosítása iránt a várost s a megyét illetőleg a bizottság polgári elnökévé felkérte és megbízta *Széchényi* Viktor gróf főispánt, helyettes polgári elnökévé *Havranek* József királyi tanácsos, polgármestert. A vegyes felülvizsgáló bizottság Székesfehérvárot január 23-án, február 19-én, március 12-én, április 13-án, május 14-én, június 18-án, július 16-án, augusztus 12-én, szeptember 17-én, október 10-én és 23-án, november 19-én, december 11-én és szükség esetén az ezen napokat követő hétköznapiakon fog működni, reggeli 9 órával kezdődőleg.

— (Közgyűlés.) A Tóvárosi Katolikus Kör e hó 10-én tartotta a tagok élénk részvétele mellett évi közgyűlést, melyet a kör elnökének *Krencz* Ignác apátkanonok gyöngékedése miatt *Knittel-hoffer* István alelnök vezettet, ki szép megnyitó beszédében különösen hangsúlyozta, hogy a katolikusok között az összetartozandóság érzetének ma — tekintve az ellenség táborának nagyságát s tömörségét — erősebbnek kell lenni, mint bármikor. Az elnöki megnyitó beszéd után, *Csiphés* Gyula a kör titkára olvasta föl évi jelentését, melyből kitűnt, hogy a körnek 122 rendes s 14 pártoló tagja van, belügyeit pedig 5 választmányi ülésben intézte el. A tél folyamán 15, többnyire szavaltokkal egybekötött fölolvastás tartott, külön ünnepélyt rendezett II. Rákóczi Ferenc emlékére. A kör tagjainak szórakoztatására különféle lapok s folyóiratok szolgáltak. Szent László mint a kör védőszentjének napján a kör elhunyt tagjainak lelki üdvéért gyászmise tartott. A kör tagjainak tekintélyes része a „Szent-István-Társulat” tagja, maga a kör pedig a „Katolikus Szövetségnek” tagja. A körnek évi bevétele 1348 korona 47 fillér. Kiadása pedig 198 korona 52 fillér volt s így tiszta jövedelme 1155 korona 51 fillér. Háza alapja 419 korona 29 fillér. Egyéb vagyona 1605 korona 24 fillér. A könyvtár 491 kötetből áll. A könyvek forgalmi száma 1085. Majd a tisztújítás ejtendőnek a következő eredménnyel: Egyházi elnök *Krencz* Ignác apátkanonok; világi elnök *Pap* Ádám; egyházi alelnök *Knittel-hoffer* István; világi alelnök *Sólyom* Lajos; titkár *Csiphés* Gyula; könyvtáros *Pétek* Ferenc; II-od könyvtáros *Magyar* Pál; pénztáros *Virág* György; háznagy *P. Horváth* György; választmányi rendes tagok *Glisz* Károly, Cs. *Nagy* Mihály, Cs. *Nagy* János, *Nagy* József, *Mészáros* István, *Molnár* Mihály, ifjú *Mészáros* József, *Varga* Mihály. dr. *Varga* Damján, Cs. *Horváth* János; póttagok *Hirtling* József s *Léhnér* István. Végül az elnöki zárszó után a közgyűlés lelkes hangulatban ért véget.

— (BucsuvacSORA.) Abból az alkalomból, hogy *Rónaky* Jenő székesfehérvári adótitkár Pécsre helyezték át, hivatalársai, barátai s jóismerősei barátságos bucsuvacSORÁT rendeztek a távozó tiszteletére, a Héjy-vendéglőben. A fehér asztal mellett meghívt, vidám társaság verődött össze, kellemes formában jelezve azt a kardiális harmóniát, amely a szürke számok embereit, az adótitkárakat oly példásan együttrőző szövetségbe fonja a hivatalon kívül. Számos felköszöntő fűszerezte a jól sikerült estét. Kivált közülük *Lizy* Gyula verses bucsuja. A társaság a késő éjjeli órákig együtt maradt.

— (Keresztény munkások szervekedése.) *Csákvirró* írják lapunknak: A keresztény építőmunkások hegyicsoportja tegnap, pénteken este tartotta alakuló gyűlését. A központ megbízásából

Szalánczy Andor vett részt az alakuláson. A munkások az alakulást megelőzőleg értekezletet tartottak, amelyen nagyfontosságú határozatokat hoztak.

— (Háilózás.) *Modor*-Péter e hó 10-én életének 76-ik évében hosszas szenvedés után Kalocsán elhunyt. A megboldoguitban *Kolonics* Ferencné szül. *Modor* Agatha, *Lambert* Vilmosné szül. *Semsey* Gizella, atyját illetőleg nagyatyját gyászolja.

— (Előjáróválasztás.) Zámoly községben, mint jeleztük, e hó 11-én, pénteken ejtették meg az üresedésben levő előjárói tisztségekre a választást. Községi bíró lett: *Tamás* Mihály, törvénybíró: *Molnár* T. István, közgyám pedig *Csörgei* József (takács).

— (Szomorú jelenség.) Mily szomorú és vigasztalan kép, ha már iskolásfiút is kísér a rendőr végig az utcán. Ez pedig múlt csütörtökön, e hó 9-én három ízben is megtörtént, a mikor *Süveg* János, *Uszka* György és *Pajer* Ferenc 13—15 éves ismétlőiskolás fiukat, mert kerültek az iskolát, sőt be is iratkoztak, lakásukból a rendőr karhatalommal a selyem-utcai iskolába egyenkint kísérte. *Czinkán* Jenő iskolakezűlőt pedig otthon sem találta a rendőr; ugy értesítették hogy a romlott fiú egész éjjel nem is volt otthon hanem másféle csatangolt. Valóban szomorú és kétségbeesítő jelenség, hogy akadnak szülők, a kik oly keveset törődnek gyermekeik nevelésével és őket oly nagy szegénynek kiteszik. Mert bizony nagy szegény ám egy a gondatlan szülőkre, mint a szegény szerencsétlen gyermekre nézve, ha őt a rendőr kíséri az utcán. Jaj az ilyen szülőknek, de jaj az iskolakerülő gyermekeknek is, mert az igazságos Isten még megfizet nekik.

— (Ki Fehérvár vizét issza . . .) Hát az bizony nincs valami nagyon megha tőle. Nemcsak hogy nem valami jó, de bizony nem is valami nagyon egészséges. Amivel épen nem mondunk újságot, már csak azért sem, mert magában az újságban is, az operett refrénjénél szölvá — már sokszor volt benn! Vannak mégis kivételek. Nekik visszavágyik a szívük a nóttával ez után a víz után. A kivételek közé — sajnos épen nem a tiszteletre méltó érdemes kivételek közé — tartozik *Trummer* Kati is. Az a lapokból közméret hisztérikus, kleptomanius 34 éves, budapesti születésű, inotai illetőségű csavargó lány, aki oly sok dolgot ad a rendőri büntetőkrónikának s minden rovott multságá, megalkodottságá, visszataszító Lombroso-külseje után is bizonyos fokig mulattató sakkfigurája a rendőri riportnak. Már hogy a manóba is ne. Ez a sajtóságos csatangoló némbér örökre ki van tiltva a város területéről, minduntalan elviszik zsuppon s mégis, mihielyt szerét teheti, mint a kóbor kutya, kujtorgasai közben megint visszavisszatér, miغنem újból elkergetik. A napokban is megjött Budapestről, a gyűjőfogházból, ahol vizsgálati fogságban ült pár hetet. Mihielyt szabadlábra helyezték szerencsétlen fejét, első útja megint csak Székesfehérvárra hozta. Jelentkezett is annak rendje-módja szerint *Simon* Sándor rendőralkapitánynál, miután tapasztalt múltjához képest jól tudta, hogyan kell a hozzá hasonló tévedt lelkeknek tisztelegni. A rendőrségen nem igen marasztották. Sőt Meghagyták neki szigoruan, hogy kerek huszonnégy óra alatt hagyja el a várost. Katalin leányasszony meg is ígerte. Mi történt azonban? Persze nem ment el. Talán a nóttabeli víz, talán a kiégett vulkánserű szive, lusta, züllött lelke itt marasztotta. Nagyönis ittmarasztotta. Olyannyira, hogy tegnap ugy terelte be a szegény emberállatot a rendőrség késő éjjel — az ulánus kaszárnyából, ahol mihielyt a barna alkony kibontotta szárnyát, meghuzódott alatta s gondatlanul rendezte pástörőráit a marcona csizmás katonákkal, miغنem ujra gondjaiba vette a policia. Most *Zavaros* Aladár rendőralkapitány ült fölőtte törvényt s 18 napi elzárásra ítélte a facér cselédből lett utcai csavargót, aki olyan kellemetlenül ragaszkodik Székesfehérvárhoz. A tagbaszakadt ulánuslegények pedig hiába dudorásszák lápolás közben a népdalt a két ibolyárc, a barna gyerek szaváról, meg a két Katról, hogy „gyűjjön ki . . .”

— (Renduiri hírek.) *Kocsisok* a standon. Azaz, hogy abban van a baj, mert nincsenk ott. Már mi is szóvá tettük nem régebén, hogy

Végbél-, Aranyér-, Cukor- betegeknek,

Gyermekgáyasoknak és csecsemőknek nélkülözhetetlen. Minden tisztaságot szerető embernek feltétlen szükséges a „ZÉRO” használata, mert abszolút tiszta és kellemes érzést nyer általa.

Meggátol minden horzsolást és infekciót.
Használalban olcsóbb a papírnál.
... .. Kapható mindenütt!
„ZÉRO” szabadalmazott vattatűgyár
Telefon 87-52. BUDAPEST. Telefon 87-52.
VII. Rózsa-utca 45.

az utazó közönség akárhányszor gyalog kénytelen bebandukolni az éjjeli s hajnali vonattól, miután az inspekciós kocsisok nem teljesítik kötelességüket pontosan s rendesen. Ilyen szabálytalanság s mulasztás miatt a rendőrség most Régi János és Schwarzwinger Ferenc bérkocsisokat megbírságot. Szolgáljon ez intő s eljlesztő példaként jövőre.

— **A lakásbejelentés.** Kocsis Imre hosszabb ideje lakik a felsővároson, a Malom-utca 26-ik számú házában, anélkül hogy lakását annak rendje-sora szerint hatóságilag bejelentette volna. A rendőrség most sebeshajtás címén megbüntette. — **Szabálytalan hajítás.** Irva van: Jobbra hajts, balra kerülj. Rappali János, az Auerbach és fia cég kocsisa úgy látszik nem sokat hederített erre a régi szentenciára, amiből nagy kavarodás támadt a szekertúra. A nyakas kocsist szabálytalan hajításért 8 koronára büntették.

— **Zongoratanfolyam.** Novik József zongoraművész, ki múlt évi december hóban tartott hangversenyén rendkívüli képzettségéről tett tanúságot, mely a sajtó részéről is egyhangulag el lett ismervé, megkezdte városunkban tanári működését. Elfogad tanítványokat kezdőkől a legfelsőbb kiművelésig. Lakása: Jókai-utca 10. sz. Értekezni lehet naponta 1—3 óra között.

— **Schubert és Schlesinger áruházába a béli újdonságok nagy választékban rak-tárta érkeztek. A művészesen rendezett kirakatok elragadó szép látványt nyújtanak és a Mádor-utca földszét képezik. Ajánljuk hölgyeinknek az újdonságok megtekintését.**

— **Szülőbirtokosok** egész évi munka eredménye attól függ, vajjon a szülőbirtokos kellő gondot fordított-e az oltványok beszerzésénél. E tekintetben legjobban ajánlható a lelkiismeretes kezelést álló „Milleniumtelep” Nagyörsz, Torontálmege, hol a legjobb minőségű lapiszita oltványok legolcsóbb árban beszerezhetők. Minden érdeklő inger és bérmenive kapja a vállalatnak remek kivitelű magyar vagy német vagy román vagy szerb nyelvű főárjegyzékét.

— **Szigeti fényképészeti és festészeti műintézet Székesfehérvár Kossuth-utca 9.** Készít arcképeket bármely kis kép vagy természet után életnagyságig aquarell, platin, pastell és olajkivitelben. Elsőrangú kivitelért kezeskedik. 1—52.

A vakoló kudarc.

— Amerikában befagyott a malter. —

A hárompontos testvéreket alapos kudarc érte az újjvilágban. Míg Brazília fővárosában diadalittan folytak le napjaik a szabadgondolkodók kongresszusának a cégére alatt, addig Argentína elnöke kimondotta, hogy a szabadkőművesek páholyát elismerni nem fogja, mert az ellenkezik a szabadság, egyenlőség és testvériség jelszavával. Juliót Boet, az argentinai köztársaság főügyésze éles ésszel fejtette ki, miért kell megtagadni egy fölvilágosult államnak azt, hogy a szabadkőművesek szabadon alkotthassanak érdekszövetkezeteket a közéleti uralom megszerzésére. A „Grand Orient national du rite argentin” nevű páholy ugyanis azért folyamodott a köztársaság elnökéhez, hogy a jogi személyek sorába iktattassék. Az elnök azonban nem adott helyt a kérelemnek a főügyész azon megokolása alapján,

hogy minden jogi személynek a főcélja csak a közjó lehet; miután pedig a szabadkőműves páholy a kizárjakkal (profánokkal) szemben csak a páholytagok érdekében törvődik amazok rovására, nyilvánvalóan az állampolgárok egy részét ki akarja zárni a közjóból, ami ellenkezik a köztársaság törvényeivel.

Még egy érdekes érv van az argentinai köztársasági elnök döntésében. A szabadkőműveség ugyanis elvül állítja föl azt, hogy a köz- és magánoktatás csak laikus legyen és a papok a tanítástól eltiltassanak. A döntés szerint ez ellenkezik a köztársaság alkotmányával, amely mindenkinek megengedi, hogy testzése szerint nevelje gyermekeit s bárminő tanításban részesítse azokat. Nem engedheti meg a köztársaság elnöke a döntés szerint a szabadkőműves páholy elismerését azért sem, mert az hadat üzen egész nyíltan a katolikus vallásnak, amelyet az argentinai alkotmány a törvény védelme alá helyez.

Fontos része a kérelem megtagadásának az is, hogy a szabadkőművesek szervezete állam akar lenni az államban s így annak alapjait, biztonságát fenyegeti veszéllyel. A szabadkőművesek szervezete litkos és így könnyen hatalmába keritheti a nyílt államhatalmat, ami csorbát ejt épp az ujkorbán annyit hangoztatott egyenlőség elven, mert egy érdekszövetkezet uralma alá akarja hajtani az állam lakosságának nagy többségét.

Ketségtelen, hogy az argentinai elnök bátor fellépése, mely az egész világon érthető feltűnést keltett, erős vágást mért a szabadkőműveség mozgalmára. Magában az, hogy egy köztársaság, amely államformában pedig leginkább biztat mindenkor a szabadkőművesek, palcat tör a szabadkőműveség fölött, nem kicsinyelendő vereség, de fokozza a kudarcot az, hogy ez az újjvilágban történt, amelyre a liberálisok és a hárompontos testvérek úgy szeretnek hivatkozni, mint a felvilágosodás és a modern tudás világára.

Igy éri kudarc a szabadkőműveséget azokban az államokban, ahol a nemzetközi szocializmusban nem talál szövetséges társra. Franciaországban, ahol a Clemenceau-féle liberalizmus a nemzetközi szociáldemokrácia karjaiba vetette magát, kétes diadalokat ül a radikális szövetség, Nemországban szíjnen egymásra támaszkodnak a keresztény politikai irányzat ellen s csak úgy tudják a szabadkőműveséget befolyászt fenntartani, de ott, ahol a szociáldemokráciának nincs talaja, a szabadkőműveségségnek is vesznie kell.

Talán sehol sem látni oly világos ezt az érdekszövetséget, mint éppen nálunk, ahol Vészi József emberei a Társadalom Tudományi Társaság útján nyílt szövetségre léptek a szociáldemokráciával. Ép azért jó lesz különösen nekünk emlékeztetben tartani az argentinai elnök határozatát, amely ép a forradalom jelszavaival, az egyenlőség, testvériség és szabadság jelszavával cátolja meg a szabadkőműveségség letjogosultságát.

Résen legyünk. A szabadkőműveség legújabbban Magyarország vidéki városaira vetette ki hálóját. Már a Dunántúl is operál, még pedig most fokozottabb mérvben. Ugy szervezkedjünk ellene, hogy készületlenül ne találjon. Hadd tapasztalja keservesen, hogy bizony itt is — befagyott számára a malter. (m. á.)

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **Lucifer.** Erkölcshölcséleti problémákat fejteget a négyfelvonásos dráma. Az Istenben való hit és a panteisztikus világnézet küzdelmét mutatja be — színpadra alkalmazva. Alberini Alessandro hitegyütt pap, a materializmus fanatikus híve (kit Lucifernek hínak az emberek) az egyik bölcséleti elméletnek a képviselője, Senardi mély vallásosságáival a másiké. Mindketten egy kollégiumnak a tanárai. Guido, Alessandro fia és

Matild, Senardi leánya, megszeretik egymást. Ebből fejlődik a drámai bonyadalom. Senardi nem egyezik bele a házasságba, mire Guido közös megállapodással megszűkíti Matildot. A fiatalok egy ideig boldogan élnek. (Vajjon egybekelnek-e s ha igen, miképp, erről nem világosít fel bennünket a szerző.) Matildot élete virágában elragadja a halál és Guido, kibe atyja beelőtötte istentagadó világnézetét, a sors kegyetlen csapásában Isten újját látja és megtér. Ez a darab meséje. Az erkölcshölcséleti elmélkedésektől túltengő darab vontatott és sovány cselekvényével híján van minden drámai erőnek. Hése Alessandro, kinek azonban alig van aktív szerepe. Fiának megtérése az ő bukása. Az egész nem egyéb látványos erkölcshölcséleti disputációnál, melyben — s ezt szívesen jegyezzük meg — a vallásos világnézet diadalmaskodik.

A szereplőket nyilván deprimálta a félig üres ház látása. Magas Alessandro és Gerőji Matild szerepében minden tekintetben megállták helyüket. Déri Guidója gyenge alakítás volt. Hogy hangja nem elég gazdag az árnyalatokban, arról újból meggyőződünk, hogy nem szeret memORIZÁLNI — az meglepett bennünket. Nehéz látványos vállalkozott gyenge készültséggel. L'ertes, akit eddig csak korista, parlon — segédszínész minőségben láttunk a színpadon, sikerült alakítást mutatott be a plébanos szerepében. A hitbeli meggyőződés kitéréséi szép tehetségre vallottak. Szerepet kérünk számára. Gyárfásról az a véleményünk, hogy mint operette-alak igen jól megállja helyét, azonban komoly szerepben egyáltalában nem tud hatást kelteni. Különösen arcmunkáját hibáztatjuk. Tomborné szokattanul jól játszott. A többiek apró-cseprő szerepükben megtették a magukat. (H/g.)

* **A filharmonikusok.** A holnapi III. filharmoniai hangverseny felé nagy várakozás fordul. Es méltan. A szép műsor ezáltal igazán megfelelő muzsikális erővel kerül előadásra. A zenekedvelők valóban példás igyekvéssel készülnek a nagy estére, amely hivatva van arra, hogy a Zenekedvelők Egyesületének eddig nem tapasztalt lendületet adjon. A műsor számait *60 lagu zencur* fogja érvényre juttatni. Ilyen hatalmas, imponáló zenei apparátussal még eddig sohasem léptek föl Szekesfehérvárott a műkedvelők. A zenekarban, ami jelentékenyen fokozza a hatást, a vonóshangszerek dominálnak számukatt illetőleg. A hatalmas karban ugyanis 12 primhegedűs, 8 szekundhegedűs, 6 viola, 6 cello, 6 nagybőgő játszik a teljes fuvókar mellett. A fuvókar 6 fafuvóból, 4 vadászfuvóból, 2 trombitából, 3 puzónából, 1 tubából, 2 ütőhangszerből áll, ide számítva még 1 hárfát is. A kolosszális zenei organizmus előreláthatólag szinte óriási hatást fog kiváltani Erdemes még a megemléstse, hogy a közreműködők hosszabb időn keresztül kiváló gondallal készültek a díszes estélyre s nap, mint nap szorgalmasan eljárat a farszító próbákra, amelyek rendszerint bele nyultak a késő éjjeli órákba. Maga ez a dícséretes igyekvés is rászolgált a honorálásra. Minderről azonban szó sem lehet a minden ízében művészi kivittl igéző est abszolút, belső értékével szemben. Itt már aztán nem beszélhetni műpártolásról, csak műelvezetről. Megemlítjük még, hogy a rendezés s az artikus előkészület bőséges gondjaiból kiválóan nagy részt vesz ki Frycsaj Richard karnagy, a milícia s a város zenei életének és a színpadikus s igazán nagyszíntű vezéregyénisége. Az est tudvalevőleg pontban fél 6 órakor veszi kezdetét a Szent István-teremben. A filharmonikusok az est érdekében tetemes anyagi áldozatokat is hoztak. (—y —s.)

* **Petőfi relikviák.** A Petőfi-társaság azzal a kéressel fordul a nagyközönséghez, hogy akiknél Petőfi től eredeti kéziratok, levelek, költemények, képek, szobrok, műveinek első kiadásai és egyéb tárgyak, valamint a költőre, a költő szü

leire, Szendrey Juliára, Petőfi Zoltánra és Petőfi Istvánná vonatkozó adatok vannak, vagy azoknak hollétérol tudomásuk van, sziveskedjenek erről a Társaság meghatalmazottját: Kéry Gyulát (Budapest, VIII. József-körút 7.) értesíteni, ki a Társaság megbízásából gyűjti az adatokat és ereklyéket. A Petőfi-társaság budapesti házát Petőfi-muzeummá rendezi be s a társaság már eddig is számos becses és értékes ereklye birtokában van; de szüksége van a nagyközönség további támogatására, hogy minél dicsőbb emléket állíthasson a halhatatlan költőnek. A Társaság az adatközlők, az ajándékozók és egyéb közreműködők nevét megörökíti évkönyveiben és hálás lesz minden fáradozásért.

* **Színházi hét.** Vasárnap délután: Gül baba, este: A vig özvegy. Hétfőn: Koldusgróf. Kedd: Órangyal. Szerda délután: János vitéz (ifjúsági előadás), este: Milliórdos kisasszony. Csütörtök: A vig özvegy. Péntek: A mádi zsidó. Szombat: San Toy.

Felelős szerkesztő: **Dr. HELVEY LAJOS.**

Piaci árak.

Székesfehérvár 1907. január 12-én
(100 klg számítva.)

	kor. fill.	kor. fill.
Buza:	13 —	13 40
Rozs:	12 60	12 70
Árpa:	13 20	13 50
Zab:	14 40	14 50
Tengeri: (uj)	9 —	
Bab:	22 40	

Forgalom élénk.

Népmozgalmi statisztika.

1907. évi január hó 5-től január hó 12-ig.

Születés. Született: 8 törvényes fiú, 9 leány, 0 törvénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 17.

Halálozás. Elhalt: 10 fiú, 9 nő; ezekből 7 éven alul törvényes fiú 3, leány 5, törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felül fiú 7, nő 4. Összesen 19.

E szerint a születést a halálozás 2-vel mulja felül.

Ellaltak: Tungsler József r. k. éves, Öreghegy 1024 szám. — Lenese Ignác r. k. 2 hónapos, Kertfalva-utca 42 szám.

Nagy Imre r. k. 3 hónapos, Öreg-utca 57 sz. — Farkas János r. k. 4 hónapos, Öreghegy 503 sz. — Idősb Schaffhauser Károly r. k. 57 éves, háztulajdonos, Ösz-utca 29 sz. — Palánka Józsefné, Czách Erzsébet r. k. 57 éves, Selyem-utca 33 sz. — Baksa Ilona r. k. 9 napos, div. munkástelep. — Kresztinn Irén r. k. 5 éves, Palota-utca 15 sz. — Kler József r. k. 10 hónapos, Öreghegy 369 sz. — Baranyai László napsz. r. k. 47 éves, Selyem-utca 11 sz. — Burján József kisbirtokos, r. k. 47 éves, Maroshegy 145 sz. — Heller Ignác izz. 9 éves, Tolnai-utca 20 sz. — Benesik Lajos r. k. magánzó, 58 éves, Palota-utca 33 sz. — Szigeti János, ev. ref. 2 éves, Serégyesi-ut. — Balogh Mária r. k. 50 éves, Sarló-utca 22. — Kószegi Anna, r. k. 3 éves, Öreghegy 822. — Tóth Gyuláné, Kovács Mária, r. k. 42 éves, Kert-utca 30. — Vorosmarty Kálmán, városi gondozott, r. k. 60 éves, Háltér 3. — Schön Ignác, Dekner Rozália, izz. 47 éves Virág-utca 1. — Eisenbarth Agoston, r. k. háztulajdonos, 85 éves, Nádor-utca 4. — Tischler József, r. k. 97 éves keregető, Horog-utca 9. — Dudás Juhanna, ev. ref. 6 éves, Palota-utca 70. — Özy Vilhelm Antzsiné, Gerlis Teréz r. k. 69 éves, Halász-utca 1. Régi Anna, r. k. 2 éves, Jancsár-utca 3.

Kihirdetések: Weisz Izidor, bontási paller Budapest

és Lichtenstadi Mária Szefehérvár. — Kern Ferenc, kőmivesegéd és Fiál Anna Szefehérvár. — Ferslik Ferenc ács-segéd és Knithoffer Anna Szefehérvár. — Szép József fűm. napsz. és Juhász Erzsébet Szefehérvár. — Szilasi József, kisbirt. s. családtája és Héger Mária Szefehérvár. — Stéger András, kisbirt. s. családtája és Fistor Katalin Szefehérvár. — Tóth Mihály, div. raktármunkás és László Rozália Szefehérvár. — Jungbluth István, kisbirtokos s. családja és Bognár Julianna Szefehérvár. — Noll Nándor, unálló kelmefestő és Kuczka Anna Szefehérvár. — Bátor József, kisbirtokos és napszamos és Kozula Anna Szefehérvár. — Szentes András, földm. napsz. és Szijártó Anna Szefehérvár. — Balog József kőmives-segéd és Németh Teréz Szefehérvár.

Számtalan első díjakkal és díszoklevelekkel kintüetve.

KALMAR és ENGEL

MÓTOR- ÉS GÉPGYÁRA
BUDAPEST, V., LIPÓT-KÖRÚT 18.

Ajánlja egy cseplőgép, mint malomüzemre leggyorsabb benzinmotorjait, benzinlokomobiljait, valamint szivógáz-motorjait melyek V., Lipót-körút 18. bármikor üzemben megtekinthetők.

Teljes jótállás Egyedül létező újdonság!
Kittűn cseplőgépért!

Ezen motorok egyenletes járásaak és bámuktos egyszerű szerkezetük folytán bármely legátlanabb ember által is azonnal könnyen kezelhetők.

Árjegyzék ingyen. — Olcsó árak részletfizetésre.

Hirdetéses jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban. Szt-István-tér 1.
Székesfehérvár.

KOCSIFÉNYEZŐ és NYERGES üzletemet a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom.

Raktárt tartok mindennemű rugányos hintókból és különböző üzleti kocsikból. **Javításokat** a leggyorsabban és jutányos áron készítek.

Hirtling Pál kocsigyártó,
Székesfehérvár, Tolnai-utca 16.

Ő os. és kir. Fensége
Herceg Liechtenstein Alajosné,
született **ERZSÉBET** Főhercegnő
KAMARAI SZÁLLÍTÓJA.

Tisztaság, közegészség és legkényesebbigényeket iskielgítő módon ujonnan felszerelve áll a n. é. közönség szolgálatára:

MARSCHALL NÁNDOR

HENTES és KOLBÁSZÁRUK
ÜZLETE

Alapítva 1882 SZÉKESFEHÉRVÁR Alapítva 1882
Kossuth utca 6.

Elárúsítás nagyban és kicsinyben.

Ajánlja kizárólag elsőrendű, saját gyártmány árúkból álló állandó nagy raktárát, mint:

Prágában elsajátított módszer szerint pácolt sonka és füstölthúsok; kolozsvári és debreceni szalonak; friss húsok fiatal sertésekből; legjobb minőségű zsír; friss szalonna és hár.

Naponta friss mindennemű
KOLBÁSZ-ÁRUK.

HIDEG FELSZELTEK
nagy választékban.

Vidéki megrendelések legpontosabban teljesítetnek.

Székesfehérvári első
Butorraktár

Sas-utca 6. szám,
a „Fekete sas“ szállodával szemben.

Van szerencsám a n. é. helybeli és vidéki közönségnek a már 40 éve jó hírből álló saját készítményű

kárpitos és asztalos
BUTORAIMAT

nagy választékban, szilárd és ízletes kivitelben, pontos kiszolgálás és jutányos árakban ajánlani. Nemkülönböztetve e szakmákban vállalkozom kívánatra külön rajzok szerint elkészítendő mindenféle kárpitos és asztalos munkákra helyben és vidéken.

Teljes tisztelettel.
Füstér Imre.

NIGRIN a legjobb
CIFÓCRÉM
ST. FERNOLENDT, Wien
cs. és kir. udvari szállító.
Mindenütt kapható!

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.